

Verdrag, op 20 februari 1957 te New York tot stand gekomen, inzake de nationaliteit van de gehuwde vrouw

BRIEF VAN DE
MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN

Nr. 1

**Ter griffie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal
ontvangen: 16 mei 1966.**

De wens, dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens de Kamer of door ten minste dertig leden der Kamer of door de Gevolmachtigde Minister van Suriname onderscheidenlijk de Nederlandse Antillen te kennen worden gegeven uiterlijk op 15 juni 1966.

's-Gravenhage, 6 mei 1966.

Ter voldoening aan het bepaalde in artikel 64, juncto artikel 60, lid 2, en onder verwijzing naar artikel 61, lid 3, van de Grondwet, alsook naar artikel 24, eerste lid, van het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden, de Raad van State van het Koninkrijk gehoord, heb ik de eer U Hoogedelgestrengte hierbij de tekst, alsmede de vertaling in het Nederlands, van het op 20 februari 1957 te New York tot stand gekomen Verdrag inzake de nationaliteit van de gehuwde vrouw (*Trb.* 1965, 218)¹⁾ over te leggen.

Een toelichtende nota bij dit verdrag gelieve U Hoogedelgestrengte hierbij aan te treffen.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, zal het verdrag voor het gehele Koninkrijk gelden.

Aan de Gouverneurs van Suriname en van de Nederlandse Antillen is verzocht bovengenoemde stukken op 16 mei 1966 over te leggen aan de Staten van Suriname, onderscheidenlijk van de Nederlandse Antillen.

De Gevolmachtigd Ministers van Suriname en van de Nederlandse Antillen zijn van deze overlegging in kennis gesteld.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

J. LUNS.

Toelichtende nota

De Commissie van de Verenigde Naties inzake de rechts-toestand van de vrouw, verontrust door het feit, dat in vele landen de huwende en de gehuwde vrouw in nationaliteitsrechtelijk opzicht nog geen zelfstandige positie bezat, wendde zich in 1950 tot de Economische en Sociale Raad van de Verenigde Naties (ECOSOC) met het verzoek een verdrag op te stellen, waarin zou zijn neergelegd, dat op het gebied van de nationaliteit geen verschil tussen mannen en vrouwen bestaat, en dat sluiting en ontbinding van het huwelijk geen invloed uitoefent op de nationaliteit.

Tijdens het hierop volgende internationaal overleg werd door de staten — waaronder het Koninkrijk der Nederlanden — die in hun wetgeving de vrouw voor de bepaling van haar nationaliteit de man doen volgen, tegenover de gelijkgerichtheid der geslachten een ander beginsel gesteld, namelijk dat van de eenheid van het gezin. Het verdrag, dat ten slotte tot stand kwam en waarvan thans goedkeuring wordt gevraagd (*Trb.* 1965, 218), houdt met beide beginselen rekening. Voor het Koninkrijk was het echter wegens de toenmaals geldende bepalingen van de Wet op het Nederlandschap en het ingezetenschap (*Stb.* 1892, 268) destijds nog niet mogelijk, partij te worden.

Inmiddels heeft, mede onder invloed van de totstandkoming van het onderhavige verdrag, de Wet op het Nederlandschap een belangrijke wijziging ondergaan. De ondergetekenden mogen zich voor deze wijziging, alsook voor de bijzonderheden betreffende de inhoud van het verdrag, verwijzing naar de desbetref-

¹⁾ Nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

*Aan
de Heer Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal*

fende kamerstukken (Bijlage *Handelingen II*, 1962—1963, **6956 (R 306)**) veroorloven. Daar de bepalingen van de Wet op het Nederlandschap thans in overeenstemming zijn met die van het verdrag, staat geen enkel beletsel de toetreding in de weg. De ondergetekenden achten het van belang, daartoe thans over te gaan.

De Regeringen van Suriname en van de Nederlandse Antillen stemmen in met gelding van de overeenkomst mede voor hun landen, in aansluiting bij de gelding van de Wet op het Nederlandschap voor het gehele Koninkrijk.

De Minister van Justitie,

SAMKALDEN.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

J. LUNS.